

Smartnewz AR 2017/3716

Gemeente Leerdam heeft gebreken in bestemmingsplan juist hersteld

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 12 juli 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1895 - Op SmartNewz sinds: 17 juli 2017

Naar aanleiding van de beroepen van enkele omwonenden, heeft de Afdeling bij tussenuitspraak van 11 mei 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1249, de raad van de gemeente Leerdam opgedragen om de gebreken in het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan "Lingedijk 111, Kedichem" te herstellen. In het akoestisch onderzoek van SAB dat ten grondslag lag aan de vaststelling van het bestemmingsplan was voor de berekening van het geluid afkomstig van terrassen gebruik gemaakt van de Duitse VDI-richtlijn 3770. Uitgangspunt van deze richtlijn is dat de helft van het aantal personen op een terras tegelijk spreekt. In het akoestisch onderzoek is echter uitgegaan dat een kwart van de personen op het terras tegelijk spreekt, terwijl niet is toegelicht waarom van het genoemde uitgangspunt is afgeweken. Verder is uitgegaan van een representatieve bedrijfssituatie waarbij een terras aan de achterzijde van de vakantiewoning door maximaal 25 recreanten wordt gebruikt, terwijl het plan andere locaties voor een terras, dichterbij de woningen van appellanten gelegen, niet uitsluit. Tevens heeft de Afdeling het daarbij goed voorstelbaar geacht dat bij gebruik van de vakantiewoning door particuliere recreanten, kinderen in de buitenruimte zullen spelen en heeft de Afdeling overwogen dat in het akoestisch onderzoek verder geen rekening is gehouden met het eventueel ten gehore brengen van muziek door particuliere recreanten in de buitenruimte, terwijl het plan dit wel toestaat. De Afdeling is vervolgens tot het oordeel gekomen dat niet inzichtelijk is gemaakt in hoeverre de in het akoestisch onderzoek beschreven invulling kan worden aangemerkt als een representatieve invulling van de maximale planologische mogelijkheden.

De raad heeft het bestemmingsplan gewijzigd vastgesteld met verwijzing naar een nieuw geluidrapport. In het gewijzigd vastgestelde bestemmingsplan heeft de raad onder meer regels opgenomen met betrekking tot het maximaal aantal recreanten en het gebruik van de buitenruimten.

Afdeling: Er is geen aanleiding voor het oordeel dat in het geluidrapport bij de berekening een onjuist bronvermogen voor het geluid afkomstig van spelende kinderen is gehanteerd. Verder komt het de Afdeling niet onjuist voor dat in het geluidrapport bij de berekening van de langtijdgemiddelde geluidbelasting onder meer is uitgegaan van het worst-case scenario dat op het terrein van de vakantiewoning 25 kinderen aanwezig zijn.

Wat de waarneemhoogte betreft heeft de raad erop gewezen dat het verschil in geluidbelasting tussen de in het geluidrapport gehanteerde waarneemhoogte van 4,5 m en de in de Handreiking aanbevolen waarneemhoogte van 5 m nihil is. De Afdeling acht aannemelijk dat dit verschil niet leidt tot een wezenlijk andere uitkomst. Voorts stelt de Afdeling vast dat de locatie van het terras zoals weergegeven in het geluidrapport overeenkomt met de locatie van de gronden waaraan de aanduiding "specifieke vorm van gemengd - tuinterras ten dienste van vakantiewoning" is toegekend. Gelet hierop ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat in het geluidrapport op dit punt niet is uitgegaan van de maximale planologische mogelijkheden.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient de raad de geluidbelasting in de tuinen in de afweging te betrekken. Voor zover de raad in dat kader stelt dat het geluid in de tuinen bij omwonenden is onderzocht, is de Afdeling van oordeel dat dit niet uit het geluidrapport kan worden opgemaakt. In zoverre bevat het geluidrapport een gebrek. De Afdeling ziet echter aanleiding dit gebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren, nu niet aannemelijk is dat belanghebbenden hierdoor zijn benadeeld.

De overige beroepsgronden falen. Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat het geluidrapport zodanige gebreken of leemten in kennis vertoont dat de raad zich niet op de uitkomsten daarvan heeft mogen baseren. Onder genoemde omstandigheden heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plan vanwege het aspect geluid niet leidt tot een onaanvaardbare aantasting van het woon- en leefklimaat van appellanten.

Mw. mr.dr.s. C.C.J.(Carmen) Hartendorf - Lexquis

WETINGANG

Algemene wet bestuursrecht artikel 6.19 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Algemene wet bestuursrecht artikel 6.22 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

[bestemmingsplan](#)